

ת"פ 27496/05/22 - מדינת ישראל נגד אדגר מזרחי (עצור/אסיר) בפיקוח)

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 27496-05-22 מדינת ישראל נ' מזרחי(עצור/אסיר בפיקוח)
תיק חיצוני: 215916/22

בפני
המאשימה
נגד
הנאשם
החלטה

כבוד השופט אלון גביזון
מדינת ישראל
אדגר מזרחי (עצור/אסיר בפיקוח)

1. בקשת הנאשם שכותרתה "בקשה לעיון חוזר" במסגרתה עותר להקלה ולשינוי בתנאי מעצרו בפיקוח אלקטרוני כדלקמן:

א. העתקת כתובת המעצר בפיקוח אלקטרוני מבאר שבע לבית אמו באופקים.

ב. שהייתו עם מפקח אחד בכל זמן נתון חלף שני מפקחים.

ג. פתיחת חלון לצורך התאווררות שעתיים ביום בשעות אשר ייקבעו על ידי בית המשפט.

2. כמפורט בבקשה ולטענת ב"כ הנאשם, הקלה בתנאי מעצרו של הנאשם כמפורט לעיל נדרשת כדי להקל על מלאכת המפקחים ועל מצבם הכלכלי אשר הורע בעת האחרונה. משפחתו של הנאשם הפחיתה מעבודתה כדי להיות זמינה למלאכת הפיקוח וכפועל יוצא מכך לא יכולים לעמוד עוד בתשלום השכירות הגבוהה במקום המעצר.

עוד נטען כי הנאשם ומשפחתו עומדים בתנאים המגבילים וזאת ללא כל חריג, וללא הפרה ולו הקטנה ביותר. הנאשם משתף פעולה בצורה מלאה עם שירות המבחן, לוקח אחריות על מעשיו ומתמודד הוא עצמו עם פוסט טראומה, בין היתר בעקבות האירוע מושא כתב האישום המתוקן.

ב"כ הנאשם הפנתה למסמך רפואי מביקור במרפאת PTSD לפיו המליץ הרופא המטפל ביום

21.05.23 על ביצוע כושר גופני כחלק מההליך הטיפולי, ומשכך שעות ההתאווורות כמפורט לעיל נדרשות כדי שהנאשם יבצע פעילות גופנית בחדר כושר.

3. המאשימה מתנגדת לבקשה, שכן לשיטתה לא חל כל שינוי אשר מצדיק שינוי בתנאים בעת הזו ובחלוף שישה חודשים בלבד מיום העברת הנאשם למעצר באיזוק אלקטרוני.

עוד טען ב"כ המאשימה בתגובתו כי לא בכדי שירות המבחן בתסקירו לא בא בהמלצה על שחרורו, ולא בכדי ציין כבוד השופט אבו טהה בהחלטת המעצר כי מאפייני אישיותו של הנאשם לא מאפשרים ליתן בו אמון. הנאשם הועבר למעצר באיזוק לאחר שבית המשפט העליון הפך את החלטת בית המשפט המחוזי, אשר בבסיס החלטתו עמדה החלופה שאושרה כחלופה שיכולה ליתן מענה לעילות מעצר כנגדו, והיא החלופה בה מצוי כיום הנאשם.

עוד הוסיף ב"כ המאשימה כי פתיחת חלונות לצורך התאווורות ופעילות במכון כושר אינה עולה בקנה אחד עם הוראות החוק והפסיקה. פעילות גופנית אינה מהווה צורך רפואי אמתי אשר מצדיק חריגה מהכלל לפיו אין לפתוח חלונות בפיקוח אלקטרוני.

בשים לב לכך שנקבע מועד לטיעונים לעונש בעניינו של הנאשם לאחר הפגרה וההליך המשפטי קרוב לסיום, הרי שאין מקום להיעתר לבקשה. לשאלת בית המשפט השיב ב"כ המאשימה כי העתקת מקום מגוריו של הנאשם לאופקים, תגרום ללחץ עצום למשפחת נפגע העבירה המתגוררים גם הם באופקים.

4. למען שלמות התמונה אציין כי הנאשם הורשע ביום 02.03.23, לאור הודאתו בכתב האישום המתוקן, בעבירות של המתה בקלות דעת, חבלה חמורה, נהיגה בשכרות, נהיגה ללא רישיון רכב תקף ונהיגה ללא פוליסת ביטוח תקפה.

בדיון מיום 18.06.23, שנקבע לשמיעת ראיות ולטיעונים לעונש, עתרה ב"כ הנאשם לדחיית הדיון לצורך המשך ההליך הטיפולי בו נמצא הנאשם ונוכח בקשת שירות המבחן בתסקירו מיום 13.06.23. ב"כ המאשימה התנגד לבקשה.

בהחלטתי מיום 21.06.23 מצאתי להיעתר לבקשת ההגנה ולאפשר דחייה אחת ויחידה בת שלושה חודשים וזאת כדי ששירות המבחן יגיש המלצתו העונשית, תוך שציינתי מפורשות כי לא תינתן דחיה נוספת וכי גזירת עונשו של הנאשם בעניינו צריכה להיעשות תוך זמן סביר ממועד הרשעתו. דיון לשמיעת ראיות וטיעונים לעונש נקבע ליום 15.10.23.

5. לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה ושמעתי טיעוני הצדדים בדיון שהתקיים היום מצאתי כי דין הבקשה להידחות.

6. צודקת המאשימה כי בחלוף שישה חודשים מיום העברתו של הנאשם למעצר בפיקוח אלקטרוני, לא חל כל שינוי אשר מצדיק שינוי בתנאים בעת הזו. טענת ההגנה בדבר קושי של המפקחים להמשיך בביצוע מלאכתם באופן הפוגע גם במצבם הכלכלי, נטענה בעלמא וללא כל אסמכתאות. כך גם הטענה כי משפחת הנאשם אינה יכולה לשלם עוד את דמי השכירות הגבוהים, לא גובתה באישורים המתבקשים לסוג זה של טענה.

יתרה מכך, טענת ההגנה לעיל תמוהה שכן בית המשפט בענייננו אישר עשרה מפקחים המתחלקים בנטל הפיקוח.

7. בבקשתה הפנתה ב"כ הנאשם לפסיקה לפיה למונח "חלוף הזמן" יש ליתן פרשנות גמישה, פרשנות אשר עשויה להשתנות בהתאם לנסיבות של כל מקרה ומקרה. פרשנות "גמישה" זו צריכה לדידי להתייחס גם לפרק הזמן שנותר עד למתן גזר הדין, ולא רק לפרק הזמן שחלף מאז מתן ההחלטה אותה מבקשים לשנות.

בענייננו הבקשה לעיון חוזר הוגשה בחלוף שישה חודשים ממועד העברת הנאשם למעצר בפיקוח אלקטרוני וכשלושה חודשים מהמועד הקבוע לשמיעת טיעונים לעונש. מצאתי כי בתמונה הכוללת, ובשים לב לכך שההליך המשפטי בענייננו של הנאשם עתיד להסתיים תוך מספר חודשים מועט, אין מדובר בחלוף זמן המספיק לצורך עיון חוזר בהחלטת בית המשפט.

8. הבקשה לפתיחת חלונות לצורך התאווורות או פעילות גופנית בחדר כושר אינה עולה עם הוראת החוק לפיה **"חלון פיקוח יכול שיהיה לשם קבלת טיפול רפואי..."**.

בענייננו וכפי שהשיבה הסניגורית לשאלת בית המשפט, לנאשם נפתחו חלונות שלוש פעמים בשבוע מהשעה 07:00 ועד השעה 14:30 וזאת לצורך הליך טיפולי. פתיחת חלונות נוספים, בוודאי לצורך פעילות גופנית במכון כושר, תרוקן מכל תוכן את המעצר בו נמצא הנאשם.

ככל שהנאשם מבקש לבצע פעילות גופנית כחלק מטיפול נפשי או גופני, יכול הוא לעשות כן בדירה בה הוא שוהה כיום. לא מצאתי כל נימוק להמלצת רופאו של הנאשם כמפורט בסיכום הביקור מיום 21.05.23 לפיה "מומלץ לבצע כושר גופני **בחדר כושר של הבניין בו מתגורר כעת**" (הדגשה לא במקור-א.ג). יתכבד הנאשם ויפנה לרופאו שיבהיר לבית המשפט

מדוע המלצתו לביצוע פעילות גופנית מחייבת דווקא חדר כושר ודווקא בבניין בו מתגורר הנאשם.

9. לאור האמור לעיל, מצאתי לדחות בקשת הנאשם לשינוי תנאי מעצרו כמבוקש בסעיפים 1א ו-1ג לעיל.

לפנים משורת הדין וכדי להקל על המפקחים בפרק הזמן שנותר עד לסיום ההליך המשפטי, הנני נעתר למבוקש בסעיף 1ב לעיל באופן שהנאשם ישהה עם מפקח אחד, חלף שני מפקחים. למען הסר ספק הנאשם ישהה עם מי מהמפקחים אשר אושרו על ידי בית המשפט.

המזכירות תמציא החלטתי זו לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ט תמוז תשפ"ג, 18 יולי 2023, בהעדר הצדדים.